

ĻAUDONAS

Vēstis

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES AVĪZE Nr. 2 (202) FEBRUĀRIS 2011. G.

▣ Novada domē, pagasta pārvaldē

▣ Es nāku no Ļaudonas

▣ Mēneša jubilāri

▣ Kultūras dzīves norises

▣ Informācija

Februāris – sveču, puteņu, meteņu mēnesis.

Lai nu par ko, bet par sniega trūkumu šajā ziemā gan nevaram sūdzēties. Sniegs piesnidzis bagātīgi, dažās dienās siltākam gaisam ieklūstot, biežā sniega sega pakusa, pat Aiviekste atkusa, bet tad atkal klāt jauns sniegš, sals un puteņš. Šogad februārī sals mūs piemeklē ne pa jokam. Ja dienā spoži spīd saule, tad naktīs un saullēkta stundās termometrs noslīd līdz pat mīnus 25 grādiem. Dūmu stabi aukstajos rītos un pēcpusdienās stalti kāpj debesīs, kas liecina, ka aukstums vēl negrasās atkāpties. Skaisti un krāsaini ir saullēkti un saulrieti virs mežu galotnēm šajās februāra dienās. Šis ir laiks, kad labi noder vecmāmiņu adītie raibie dūraiņi un siltās šalles.

14. februārī svinējām visu mīlētāju dienu – Valentīndienu, jo mīlestības jau nekad nevar būt par daudz.

Šomēnes varējām pateikt savu PALDIES Ļaudoniešiem par izpalīdzību, labestību un atsaucību, kā arī izvirzīt savu kandidātu nominācijai „GADA ĻAUDONIETIS/E 2010.”

Saule ar katru dienu mums dāvina vairāk dienas gaismas, kas liecina, ka tuvojas pavasaris.

Dāmas, uzvarētājas, mehāniķu skrējienā sacensībās “Ziemas aplis 2011”.

Iedzīvotāju zināšanai

Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija aicina iesniegt projekta iesniegumus Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansēto projektu atklātajā konkursā "Atjaunojamo energoresursu izmantošana māj-saimniecību sektorā".

Projekta iesnieguma iesniedzējs ir:

- dzīvojamās mājas īpašnieks – fiziska persona – uz kura vārda ir reģistrēta dzīvojamā māja;

- vairāku dzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku izveidota biedrība, kas neveic saimniecisko darbību un rīkojas vairāku dzīvokļu dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku – fizisku personu – vārdā, kuru attiecīgais nekustamais īpašums atrodas atsevišķu divu vai vairāku dzīvokļu mājā.

Projektus šajā konkursā varēs iesniegt par:

- ēku, kas klasificējas kā dzīvojamā māja;

- ekspluatācijā nodotu dzīvojamo māju vai jaunbūvi;

- visu dzīvojamo māju, nevis dzīvojamās mājas daļu vai atsevišķu dzīvokli;

- nekustamo īpašumu, kura īpašnieks ir ierakstīts zemesgrāmatā.

Konkursa ietvaros tiek atbalstīti projekti, kuros tiks **iegādātas un uzstādītas šādas iekārtas:**

- šķeldas vai salmu biomasas katli, biomasas granulu vai malkas katli un biomasas kamīni ar kopējo uzstādīto jaudu līdz 50 kW (ieskaitot);

- saules kolektoru sistēmas ar kopējo uzstādīto jaudu līdz 25 kW (ieskaitot);

- siltumsūkņi ar kopējo uzstādīto jaudu līdz 50 kW (ieskaitot);

- vēja ģeneratori ar kopējo uzstādīto jaudu līdz 10 kW (ieskaitot);

- saules baterijas ar kopējo uzstādīto jaudu līdz 10 kW (ieskaitot);

- vairākas iepriekš minētās iekārtas, ņemot vērā konkrētas iekārtas kopējās uzstādītās jaudas ierobežojumus.

Konkursa ietvaros maksimālais atbalsts vienam projektam ir 7 000 latu, atbalsta intensitāte nepārsniedz 50% no projekta kopējām attiecināmajām izmaksām.

Projekta iesniegumu pieņemšana notiek no 2011. gada 28. janvāra līdz 2011. gada 24. martam.

Plašāku informāciju var iegūt www.varam.gov.lv sadaļā fondi un investīcijas.

Ilze Dreimane

Senā Gerdene – kultūrvēsturiskās saknes Ļaudonā

Mēs visi nākam no savām saknēm – zināmām un nezināmām, apzinātām vai nenotiešām. Mūsu saknes caur ģimeni, dzimtu, savu novadu un tautu ietiecas daudzu gadu simtu tālā senatnē. Un ne jau tiešajai asinsradniecībai cauri gadsimtiem ir noteicošā nozīme mūsu šodienas izjūtā. Kopējais kultūras mantojums, no kura smeļamies spēku un kuru nododam tālāk, ļauj mums būt pašiem un nepazust pasaules raibajā karuselī.

Šodien, kad pasaules globalizācija tiecas novienādot tautas, kad dažādās dzīves jomās aizvien vairāk iespējās industrializācija un datorizācija, attālinot Cilvēku no Dabas, „ceļojums laikā” uz pagātni ļauj skaidrāk un reljefāk saskatīt un sajūst mūsu saknes – šodienas kultūru veidojošos tālos pavedienus. Daudzviet Latvijā (arī Lietuvā, Igaunijā u.c.) izveidojušās domubiedru grupas, kas savu šodienas tīcas bagātināt un padarīt krāsaināku, „ceļojot laikā” uz pagātni. Arī Ļaudonas pagasts nu jau četrus gadus ir mājvieta seno amatu un senvēstures biedrībai „Gerdene”, kas apvieno cilvēkus, kuri interesējas par Latvijas senāko vēsturi, tai skaitā kultūrvēsturi, galveno uzmanību veltot vēlā dzelzs laikmeta (9.-12.gs.) norisēm. Senā Gerdene, kuras vārdu esam izvēlējušies par biedrības nosaukumu, bija viens no senās, vareņās Jersikas pilsnovadiem. Tas atradies Aiviekstes kreisajā krastā, sēļu-latgaļu jaukti apdzīvotā teritorijā. Mūsdienu kartēs Gerdenes zemes meklējamas Madonas novada Ļaudonas un tai kaimiņos esošo pagastu teritorijā. Pētnieki domā, ka Gerdenes administratīvais centrs varētu būt bijis pilskalns Driksnas silā, ko šodien mēs saucam par Sāvienas pilskalnu.

Izzinot seno baltu dzīvesveidu un kultūru, galveno uzmanību mēs pievēršam latgaļu un sēļu ciltīm, kuras šeit dzīvojušas gadu simtiem. Lai arī 21. gadsimta dzīvē esam dažādu, atšķirīgu nodarbju cilvēki, sanākot kopā kā senās Gerdenes ļaudis, mēs apgūstam senos amatniecības paņēmienus, darinām senos tērpus, rotas, traukus un citus iedzīves priekšmetus. Mācāmies cits no cita un tiem, kas kādu jomu apguvuši labāk. Lai arī mūsu interese saistīta ar konkrētām baltu ciltīm, savā redzeslokā mēs ietveram arī plašāku dzelzs laikmeta un viduslaiku kultūru Baltijā un Eiropā kopumā, meklējot arī tradīciju pārmantojamību vēlāko gadsimtu etnogrāfiskajā materiālā. Ja ziemas sezona ir laiks, kad vairāk laika veltām izziņas procesam un praktiskām darbībām, tad vasarās piedalāmies dažādos festivālos vai citos pasākumos gan Latvijā, gan ārpus tās robežām, kur pulcējas dažādi „dzīvās vēstures” re-

konstrukciju klubi un biedrības, lai visi kopā izdzīvotu daļu no senā laika un parādītu to arī citiem.

Biedrībā „Gerdene” darbojas vairākas ģimenes un atsevišķi cilvēki, kopējās nodarbēs apvienojot gan pieaugušos, gan bērnus un pusaudžus. Mūsu skaits šobrīd ir 18.

Ne visi mūsdienu gerdenieši arī savā šodienas dzīvē ir ļaudonieši (savus domubiedrus esam atraduši arī Madonā, Cēsīs, Jaunpiebalgā u.c.), tomēr tas nekavē mums vienoties kopējās nodarbēs. Senie amatniecības paņēmieni ir bagāta zināšanu un prasmju krātuve, kura nodar arī šodienas dzīvē. Mēs darbojamies vairākās amatniecības jomās, kuras izziņām paši un savas zināšanas nododam tālāk. No sieviešu nodarbēm var minēt seno apģērbu šūšanu, celaiņu gatavošanu (senākā aušanas tehnika izturīgu, kā arī grezniem rakstiem rotātu priekšmetu – jostu, saišu, apaudu u.tml. – aušanai), adatas pinumu (to var saukt arī par mūsdienu adīšanas „vecmāmiņu” – prasme ar vienu adatu veidot dažādas apģērba daļas – cimdsus, zeķes, cepures u.tml., pat somas un rotaļlietas). Gan pašiem, gan vērotājiem no malas interesanta šķiet ēdiena gatavošana ugunskurā – māla podos un graudu berzšana ar graudberzi. Metāla rotu un māla trauku gatavošana „Gerdenes” saimē ir vīru un puīšu pārziņā, lai gan arī sievas un meitas ir izmēģinājušas savu varēšanu šajās nodarbēs. Novārtā netiek atstātas arī senās derīgo augu zināšanas: tie lietojami gan uzturā un zāļu tējās, gan kā krāsaugi audumu un dziju krāsošanai.

Ļaudonieši un citur dzīvojošie interese – gan pieaugušie, gan bērni – tiek aicināti uz tikšanos ar „Gerdenes” saimi Ļaudonas vidusskolā, skolēnu radošo projektu nedēļas noslēgumā, 25.februārī, plkst. 13.00 vai 14.00 (laiks tiks precizēts). Stāstīsim un bildēs rādīsim, kas zināms par senās Gerdenes vēsturi un tās ļaužu dzīvesveidu. Varēs apskatīt mūsdienu līdziniekus senajiem traukiem, rotaslietām un iedzīves priekšmetiem, izmēģināt, kāda ir sajūta, uzvelkot seno apģērbus, apavus un rotas, gūt ieskatu derīgo augu lietojumā, kā arī kopīgā sarunā noskaidrot dažādus jautājumus par to, vai un kā senās zināšanas var palīdzēt mūsu šodienas dzīves ritējumā.

Ja rodas vēlme sazināties ar biedrību „Gerdene”, tad var zvanīt pa tel. 29492652 vai rakstīt elektroniski uz adresi: anete.karlson@gmail.com

Anete Karlsona, biedrības „Gerdene” valdes priekšsēdētāja

MĒNEŠA JUBILĀRI

Šomēnes saņēmām vēstuli no trimdas latvieša, ļaudonieša, rakstnieka, publicista **Andreja Viestura Krūmiņa**. Viņš mums pastāsta par savas dzīves pēdējiem spilgtākajiem notikumiem, paveiktajiem darbiem un visiem ļaudoniešiem novēl svētīgu un iepriecinošu jauno gadu.

Par nopelniem Latvijas valsts labā 2010. gada 26. oktobrī Ordeņa kapituls paziņojis, ka latviešu sabiedriskajam darbiniekam Francijas Republikā rakstniekam, publicistam Andrejam Viesturam Krūmiņam ir piešķirts Triju Zvaigžņu ordenis.

Veselības stāvokļa dēļ ordenis tika pasniegts tuvāk Andreja Viestura Krūmiņa dzīvesvietai 2010. gada 20. novembrī Francijā Saseņo pilī, Grenobles pievārtē. Saseņo pilī, piedaloties vairākiem trimdas latviešiem un skanot latviešu dziesmām, Triju Zvaigžņu or-

deni pasniedza konsuls Pelfrēne.

27. februārī rakstnieks publicists svinēs 86. dzimšanas dienu. Andrejs Viesturs Krūmiņš dzimis 1925. gadā „Ruķu” mājās Ļaudonas pagastā, mācījies Ļaudonas pamatskolā, vēlāk lauksaimniecības skolā. Otrais pasaules karš Andreju Viesturu Krūmiņu aizved bēgļu gaitās uz Franciju, kura arī vēlāk top par mītnes zemi. Andrejs Viesturs Krūmiņš pieder tai svešumā izaugušajai latviešu rakstnieku saimei, kas vēl sevī nes latvju zemes spēku, šī saime nav liela, bet tās devums latviešu literatūrai ir ļoti nozīmīgs. A. Krūmiņa grāmatās („Mīkrēslī”, „Vai tu no Džūkstes”) mēģināts parādīt, ka arī šķietami bezcerīgos apstākļos Francijā palikušie latvieši vēl vairākus gadus deva nozīmīgu piensumu kopīgajai trimdas dzīvei. A. V. Krūmiņa grāmatām nesēn piebiedrojusies „Trimdas zeme Francija” ceturta daļa, bet cienījamajam jubilāram jau jaunas idejas par jaunās grā-

matas rakstīšanu par trimdas atmiņām. Lielie pasaules notikumi atbalsoja trimdinieku sirdis vēl joprojām.

Visu ļaudoniešu vārdā sveicam rakstnieku, publicistu, saņemot Triju Zvaigžņu ordeni! Sveicam dzīves skaistajā jubilejā un novēlam, lai piepildās visas ieceres!

30. janvārī dzīves skaisto 90 gadu jubileju Sāvienā svinēja **Anna Ieviņa**.

Dienā, kad braucām sumināt cienījamo jubilāri, dzīvoklī vēl bija ļoti daudz ziedu un apsveikumu. Tie visi no pašiem mīļākajiem un tuvākajiem cilvēkiem – bērniem, mazbērniem un mazmazbērniem un viņu ģimenēm.

Cienījamā jubileja mums teica: „Mīļās, es gan nevienu negribu novēlēt tik garu mūžu kā man!”

Nodzīvots garš, strādīgs mūžs, sagla-

bājot labu un bagātu atmiņu. Par spīti iespaidīgajam jubilāres gadu skaitam un veselības problēmām, viņa klausās radio un dzīvo līdzī visam notiekošajam pasaulē.

Annas dzīves ceļš aizsācies Sāvienā, te viņa uzaugusi, skolā gājusi un arī visu savu dzīvi nodzīvojusi. Strādājusi Sāvienas veikālā par pārdevēju, vēlāk – līdz pat pensijai – kolhoza fermās. Sāvienā sastapusi dzīvesdraugu Edvīnu, kopā izaudzinājuši divas meitas, tagad prieks par mazbērniem un mazmazbērniem.

13. februārī dzīves 80 gadu jubileju svinēja sāvēniete **Gaida Avotiņa**.

Šīs ziemas aukstākajā dienā devāmies sveikt jubilāri. Ceļš uz Sāvienas „Avotiņiem” sniegots, bet pie mājām izraktas taciņas uz lielo ceļu, aku, saimniecības ēku, pagalmā ne miņas no iepriekšējo dienu puteņiem.

Mājas durvis mums atver jubilāres vīrs Valdis, un pavisam drīz smaidoša mums pretim dodas pati jubileja. Īstā jubilejas diena vakar, svētdienā, kad pie māmuļas un vecmāmuļas pulcējušies paši tuvākie un mīļākie.

Cienījamās jubilāres dzīves ceļš aizsācies Meirānu pagastā, kur mazā Gaida augusi kopā ar māsu un brāli. Zināšanas Gaida uzsākusi apgūt tuvējā Meirānu pamatskolā. Skolas gados pārdzīvots Otrais pasaules karš, pabeigta pamatskola un uzsāktas mācības Madonas vidusskolā. Līdztekus mācībām uzsākts darbs Meirānu pamatskolā par pionieru vadītāju. Vēlāk Gaida nosūtīta uz Kalna skolu un Lejas skolu Saikavā. 1948. gadā Gaida Lancmane vadījusi Praulienas pagasta kultūras dzīvi. Jubilāre atceras, kā tikušas rīkotas brīvdabas teātra izrādes un balles pēc tam, ar kādu ener-

ģiju tas viss veikts un kā ap sevi pulcināti cilvēki, lai veidotos vietējā kultūras dzīve.

1949. gada septembrī enerģiskā Gaida tika norīkota darbā uz Sāvienas pamatskolu par pionieru vadītāju. Jubilāre atceras, kā nav gribējusi doties uz Sāvienu, jo katru nedēļas nogali braukusi uz Meirāniem pie vecākiem. No Sāvienas ceļš būs daudz garāks, bet komjaunatnes sekretārs Eglons esot noteicis: nekas ar tevi nenotiks, Sāvienā skaisti puīši, apprecēsies un viss būs kārtībā. Tā nu Gaida uzsākusi darba gaitas Sāvienas pamatskolā. Tajā laikā sāvēniešiem pašiem bijis savs koris un deju kolektīvs, kurā Gaida aktīvi iesaistījusies. Tur sastapusi brašo puisī Valdi Avotiņu. 1954. gadā jaunieši nodibinājuši ģimeni. Kopā ar vīru izaudzinājuši divas meitas – Laimu un Anitu. Kad meitenes paaugušās, Gaida uzsākusi darba gaitas Ļaudonas vidusskolā par saimniecei, vēlāk arī Ļaudonas slimnīcā. Līdz aiziešanai pensijā strādājusi par apdrošināšanas aģenti. Tagad jādzīvo, kā ir. Labi, ka bērni un mazbērni palīdz. Televīzoru nevaram skatīties, klausāmie tikai to un arī radio. Pārtiku mums saved bērni, jo arī no mājas netiekam, tā pastāsta jubileja.

Cienījamā jubileja mīļējusī rokdarbus un kopusi puķudobes pie savas mājas, kamēr

vien varējusi. Meitas izaugušas – Laima tepat Madonā, bet Anitu dzīves ceļš aizvedis uz Vāciju. Cienījamā jubileja priecājas par savām meitām pieciem mazbērniem un pieciem mazmazbērniem, kas viņas nav aizmirsusi. Prieks vienmēr tikties ar saviem mīļajiem.

Vēlam cienījamai jubilārei dzīvesprieku un veselību nākamajos dzīves gados!

R. Vizāne

ES NĀKU NO ĻAUDONAS

Aicinājums uzrakstīt "Ļaudonas Vēstīm" aizrāva mani atmiņu takās, jo Ļaudonā pavadīts viss skolas laiks, un tā ir vieta, kur vienmēr atgriezies, jo mani mīļie mamma un tētis, kā arī brāļa Māra ģimene ir tur. Tās ir smaržīgas vasaras Aiviekstes krastā, biežākās miglas, mājas un brīnišķīgi, patiesi cilvēki.

Jāatzīst, ka ciemošanās nesanāk tik bieži, kā gribētos, jo ikdienā pāiet Briselē, kur dzīvoju kopā ar ģimeni un strādāju Eiropas Parlamentā.

Tā sanācis, ka kopš skolas beigšanas ceļi gana garī nostaigāti – dzīvots gan Rīgā, gan Briselē, gan Melburnā. Pēc studijām Latvijas Universitātē ir strādāts galvenokārt saistībā ar parlamentiem – ilgus gadus Latvijas Republikas Saeimā, nu pusotru gadu Eiropas Parlamentā.

Atmiņās par skolu kavējos it bieži pēdējo mēnešu laikā, jo pirmsskolas gaitas Eiropas skolā uzsāka četrus gadus vecā meitiņa Anna Dženifera.

Tas lika atcerēties savas izjūtas, salīdzināt. Laiki, protams, ir pilnīgi citi. Mēs pavadījām daudz laika ar klases bērniem arī ārpus skolas, bija savi pagalma draugi, nepastāvēja bailes par drošību tik lielā mērā – paši bez bažām soļojām uz skolu.

Šodien tas ir gluži citādi, nav šīs bezbēdīgi naivās drošības sajūtas. Lai gan ir arī pozitīvā puse – bērni iepazīst dažādas kultūras, ātri apgūst valodas, mācās pastāvēt par sevi.

Eiropas skola ir īpaša ar to, ka mācības notiek teju vai visās Eiropas Savienības valstu valodās. Latviešiem un igauņiem gan nav savas plūsmas, jo

nepietiek bērnu. Tā nu Dženija mācās angļu klasītē, bet latviešu valodas stunda ir katru dienu.

Arī mājās runājam abās šajās valodās. Vīrs Kristofers ir no Austrālijas un latviski nerunā. Tad nu manā ziņā ir panākt, lai meitas latviešu valoda ir kā dzimtā. Valoda ir ne tikai saziņas līdzeklis, bet vesela kultūra, tamdēļ man tas ir svarīgi.

Lai gan man pašai savulaik ir bijis svarīgi apgūt citas valodas, nežēlojot laiku un līdzekļus studiju laikā un pēc tam. Ļaudonas vidusskolas skolotāju ieliktie pamati palīdz vēl tagad. Lai gan šodien ikdienā ir angļu un franču valodā, vācu un krievu valoda nav pazudusi. Tas ir pavēris daudzas iespējas manā profesionālajā dzīvē. Tas noderēja, lai uzsāktu darbu Saeimas Eiropas lietu komisijā un it īpaši darbam Briselē, pārstāvot Saeimu Eiropas Savienības institūcijās. Esmu priecīga, ka man bijusi iespēja vairākkārt uzsākt jaunus, interesantus projektus no pašiem aizsākumiem. Viens no tiem – Saeimas ES Informācijas centrs, ko sāku veidot no 1997. gada. Nākamais izaicinājums bija Saeimas pārstāvja biroja izveide Briselē 2001. gadā, kad tāda vēl nebija nevienai no kandidātvalstīm.

Prieks, ka darba saturs līdz šim ir bijis daudzveidīgs un saistošs. Tāds tas ir arī jaunajā darbā – Eiropas Parlamenta Kultūras un izglītības komitejas sekretariātā. Pārsvarā atbildu par kultūras jomu, piemēram, strādāju pie likumprojekta par Eiropas mantojuma zīmes izveidi, par digitālo bibliotēku *Europeana*, kas ļauj piekļūt internetā kultūras vērtībām no citu valstu muzejiem un arhīviem, sekoju Eiropas

Inese Kriškāne ar meitiņu Annu Dženiferu.

kultūras galvaspilsētām – starp citu, šo titulu 2014. gadā nesīs mūsu galvaspilsēta Rīga. Šogad savukārt var doties uz Tallinu, kur visu gadu ir virkne pasākumu šī titula sakarā.

Tā laikam ir, ka darbam ir veltīts visvairāk laika, tomēr nu šis centrs ir nobīdījies un galvenais tā ir mazā Dženifera. Ļoti novērtēju to, ka bija iespēja izmantot pusotru gadu ilgu atvaļinājumu, lai šo laiku pilnībā veltītu bērnam. Tā sanāca, ka tas bija laiks, ko nodzīvojam Austrālijā, bet tas jau ir cits stāsts. Tam vajadzētu jaunu sadaļu avīzītē, piemēram, "Stāstiņi no tālām zemēm". Varbūt varu tādu aizsākt?

Tā ir, ka, nākot no nelielas vietas kā Ļaudona, tas ceļš, lai īstenotu savus sapņus un nodomus, ir nedaudz garāks; jāstrādā varbūt nedaudz vairāk nekā tiem, kas jau nāk no galvaspilsētas ar citām iespējām. Bet nekas nevar atsvērt to ceļa maizi, ko deva mana Ļaudona – mana ģimene un skolotāji – patiesumu, sirsnību, darba tikumu, kā arī zinātkāri un vēlmi mācīties un nekad neapstāties pusceļā. Par to sirsnīgs paldies!

2011. gada februāris

Inese Kriškāne

Sveicināti, mīlie lasītāji!

Sākoties jaunam gadam, katrs vēlas kaut nedaudz pacelt nākotnes plīvuru, lai paraudzītos, ko nākamais gads nesīs, kādi izaicinājumi, ieguvumi vai pārbaudījumi mūs gaida. Vai gaidāma finanšu stabilizēšanās vai krīze? Kas gaidāms mīlas vai karjeras lietās? Vai gaidāma veiksmē un kā palūgt šai kaprīzajai dāmai paskatīties uz mūsu pusi? Tā katrs bibliotēkas apmeklētājs varēs ieskatīties izstādē, ko sola jaunais Kaķa-Zaķa gads. (1.02. – 8.02.)

Kas jāņem vērā, ko varam gaidīt ar prieku un no kā jāuzmanās jaunajā gadā? Uzzini, kādu zvaigznes sola jaunais, 2011., gadu Auniem, Dvīņiem, Vēžiem, Lauvām un visām pārējām zodiaka zīmēm!

Atzīmētas arī tiek rakstnieku, dzejnieku, tautā zināmu cilvēku jubilejas. Šinī mēnesī Gunāram Janovskim – 95, Andrievam Niedram – 140, Andrim Jakubā-

nam – 70, Margaritai Stārustei – 95.

Ungārija 1. janvārī kļuvusi par Eiropas Savienības (ES) prezidējošo valsti un par savu prioritāti sešus mēnešus ilgās prezidentūras laikā tā definējusi enerģētiskas un vairākus citus jautājumus, kas aktuāli arī Latvijai.

Latvijai šis pienākums būs jāpilda 2015. gada pirmajā pusē.

Šādu izstādi bibliotēkā varēs redzēt 21. februārī.

Tāpat bibliotēkā gaidāmi gan lasītāji, gan interneta apmeklētāji. Lasītāji var savām interesēm atrast žurnālus (šogad, tāpat kā 2010. gadā, ir atrodami tādi žurnāli kā "Praktiskais Latvietis", "Ieva", "Ievas Māja", "Ilustrētā Vēsture", arī "Latvijas Avīze" un "Stars"), protams, grāmatas, ko pēc lasītāju vēlmēm atvedu no citām bibliotēkām. Uz veiksmīgu sadarbību! Gaidu apmeklētājus.

Aija, Sāvienas bibliotēkas vadītāja

Man ir liels prieks avīzītes slejās atkal jūs uzrunāt pēc tik ilga laika. Pa šo laiku daudz kas ir mainījies arī Ļaudonas bibliotēkā. Apmeklētāji noteikti jau ir pamanījuši gaišās telpas, kuras sagaida katru, kas mūs apmeklē. Krīzes laikā tās ir ļoti pozitīvas pārmaiņas. Protams, mēs visi saprotam, ka krīzes laikā diemžēl nevarēsim atļauties daudz jaunu grāmatu, bet man liekas, ka tas nebūt nav šķērslis lasītājiem. Jo patiesībā ir tik daudz nelasītu grāmatu plauktos, kuras ir vērts izlasīt vai pie kurām ir vērts atgriezties un pārlasīt. It īpaši šajos aukstajos un vējainajos februāra vakaros.

Pārmaiņas skārušas arī bibliotēkas darbalaiku. Gan lasītāji, gan publiskā interneta pieejas punkta apmeklētāji laipni tiek gaidīti Ļaudonas pagasta bibliotēkā:

Pirmdienās: 8:30- 15:30

Otrdienās: 8:30- 16:30

Ceturtdienās: 8:30- 16:30

Piektdienās: 8:30- 15:30

Tiksimies bibliotēkā!

Sarmīte

PAGASTA IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒS

Mazpulcēni semināra nodarbībā „Ceļojošais mežs”

Šī gada 31. janvārī mēs, trīs mazpulcēni – Diāna Cīrule, Katrīna Kļaviņa un Nauris Pelsis – bijām izteikuši vēlēšanos piedalīties projekta „No čiekura līdz lietaskokam” 1. semināra nodarbībā „Ceļojošais mežs” Madonas bērnu un jauniešu centrā. To organizēja mūsu mazpulka vadītāja Līga Grāvīte. Nodarbību vadīja SIA Latvijas lauku konsultāciju un izglītības centra filiāles Mežu konsultāciju pakalpojuma centra apmācību centra „Pakalniēši” vadītāja Inese Mailīte.

Nodarbības vadītāja mūs iepazīstināja, kā atpazīt kokus, meža dzīvniekus. Pirmo reizi varējām paglāstīt zīdītājdzīvnieku: lapsas, āpša, jenotsuņa, mežacūkas, bebra, seska, Amerikas ūdeles ādas. Inese Mailīte mums bija sagatavojusi dažādus interesantus konkursus. Mums no dotajiem materiāliem bija jāgatavo īsi stāstījumi par apsi un dzīvnieku āpsi.

Šis pasākums bija kā meža stunda, kas mums visiem ļoti patika, jo jau pašā nodarbības sākumā visiem bija jāiepazīstina ar sevi, jo sabraukuši bija mazpulcēni no Kusas, Liezēres, Bēr-

Diāna, Katrīna, Nauris.

zaunes, Lubānas, Madonas 1. vidusskolas mazpulkiem.

Nodarbības noslēgumā Inese Mailīte mums pasniedza skaistu kalendārīti un mazu izveidotu pastkastīti, kurā ievietots riekstiņš.

Cienājāmie ar tēju un smalkmaizītēm.

Mūsu skolas mazpulka dalībnieki nosūtīja zīmējumus – logo konkursam „No čiekura līdz lietaskokam” uz Rīgas biedrību „Latvijas mazpulki”. Paldies zīmēšanas skolotājai Vijai Točai!

Katrīna Melānija Kļaviņa

Apsveicam!

25. un 26. janvārī Latvijas Universitātes Bioloģijas fakultātē notika Valsts bioloģijas olimpiāde, kurā piedalījās Ļaudonas vidusskolas 9. klases skolnieces **Amanda Prušakeviča** un **Liene Dārta Dumpe**. L.D.Dumpe ieguva sudraba medaļu. Apsveicam! Olimpiādei skolnieces sagatavoja skolotāja Inga Avotiņa.

Amanda un Liene Dārta.

„Palīdzi man to izdarīt pašam” – Marija Montesori

Šoreiz par to, kā mēs varam ikdienā, audzinot bērnu mājās, pielietot Montesori metodi, lai izaudzīnātu patstāvīgus, lemt spējīgus un atbildīgus bērnus. Montesori pedagoģija ir balstīta uz sistēmu, kas ieaudzina bērnos patstāvību. Akcents tiek likts uz darbošanos, kas bērnam palīdz aptvert lietu kārtību. Svarīgi, lai mazajam ir interesanti kaut ko mācīties, jo ar cenšanos aug bērna pašvērtējums. Ja vecāki ņems vērā bērna izjūtas, attīstības līmeni un individuālo vēlmi mācīties pašam, arī disciplīna neklibos, jo tā attīstās brīvībā.

Montesori pedagoģijas pamatprincipi:

*uztvert bērnu kā personību un pilnvērtīgu cilvēku;

*palīdzēt attīsties bērna vajadzībām, tam tiek dota telpa brīvai iztēlei, palīdzēt bērnam patstāvīgi domāt un darboties;

*dot bērnam iespēju sekot savām pašā mācīšanās spējām, jo bērni nevēlas mācīties kaut ko, bet gan noteiktā laikā noteiktas prasmes;

Aptuveni no divu gadu vecuma bērnam var mācīt lietot dažādus sadzīves priekšmetus, arī nest un nolikt tos vietā. Bērns var ieliet krūzītē ūdeni un censties to izliet ar karoti vai dakšiņu – šādi bērns iemācās atšķirt dažādus priekš-

metus un saprot, ka katrai lietai, sadzīves priekšmetam ir savs pielietojums. Lai attīstītu domāšanu, bērnam dod pataustīt biezu un plānu audumu, pasmaržot šokolādi un citronu. Šādi var trenēt arī redzi, dzirdi.

Vēl viens no Montesori pedagoģijas balstiem ir ticība bērna spēkiem un veselajam saprātam, tāpēc bērnam jau agri dod, piemēram, šķēres. Neaizliegsim bērnam aiztikt karstus un asus priekšmetus (saprāta robežās), ļausim mazajam izpētīt apkārtnējo pasauli, pilnvērtīgi attīstīties. Kopā ar bērnu uz palodzes audzēsim sīpolus (ūdens traukā –labāk redzēt saknes). Ja darbojamies virtuvē, ļausim to darīt arī mazajam.

Nopirksim dažādas vienkāršas puzzles, zīmuļus, krāsas, dažādu izmēru papīru, parādīsim, kā zīmēt vai gleznot un ļaut mazajam darboties.

Ceturtajā dzīves gadā bērnam vajadzētu dažādus kubus ar priekšmetu attēliem, koka puzzles un konstruktorus. Piecu sešu gadu vecumā rotaļlietas, kas attīsta bērna roku veiktību un līdz ar to smadzeņu darbību (konstruktori, lego).

Galvenais – vērojiet bērnu, mēģiniet saprast viņa vēlmes un radiet apstākļus, lai viņš varētu attīstīties. Bērns pats jums pateiks priekšā, kas vajadzīgs viņa attīstī-

Skolotāja I. Akmentiņa vada nodarbību bērniem.

bai. Atliek tikai pamanīt un saprātīgi to virzīt.

Esmu apguvusi Montesori apmācības pamatkursu un ieguvusi sertifikātu, tādēļ varu sniegt arī individuālas konsultācijas tiem, kuri to vēlas.

Irita Akmentiņa, Ļaudonas PII „Brīnumdārzs” skolotāja

"Ziemas Aplis 2011"

22. janvārī Ļaudonā, pie mednieku namiņa „Buciņš”, norisinājās otrās standartauto sacensības "Ziemas Aplis 2011", ko organizēja Mārtiņš Smirnovs. Jau no agrā rīta mašīnas traucās pa Upes ielu, lai nokļūtu sacensību vietā.

Kad ierados sacensību vietā, tās jau ritēja pilnā sparā, laukumā smaržoja tēja, kūrās ugunskurs, līdzjutēji aizrautīgi sekoja sacensībām. Uzrunāja šo sacensību idejas autoru **Mārtiņu Smirnovu**.

Vēl pavisam nesen mēs atskatījāmies uz vecajā gadā paveikto, novērtējām to un domājām, ko vēlamies sagaidīt no jaunā gada. Līdzīgas sajūtas mani pārņem, atskatoties uz standartauto sacensībām "Ziemas Aplis". Novērtēju, kā ir noritējusi sagatavošanās, sacensības un kas ir tās lietas, ko vajadzētu uzlabot, pamainīt. "Ziemas Aplis" gads ir bijis darba pilns. Daba parūpējās par to, lai viss nenoritētu tik vienkārši, kā vēlētos. Trases sagatavošana prasīja gana daudz darba un līdzekļu.

Šogad mani nepamet sajūta, ka ir jāpaskaidro, kas tad īsti ir "Ziemas Aplis". Sev tīkamāko sacensību definīciju katrs pats var atrast sacensību nolikumā. Bet "Ziemas Aplis" nav tikai sacensības – dalībniekiem un skatītājiem tā ir diena. Diena, kura ir savādāka, kura dod iespējas. Nevajag baidīties tās izmantot! Pirmkārt, jau tā ir iespēja piedalīties, pašam izjust sacensību azartu, spriedzi. Piedalīties sev par prieku, pārbaudīt sevi. Daudziem sagādā problēmas nokļūšana līdz Madonai ziemas slideno ceļu dēļ. Tad nu "Ziemas Aplis" ir tā vieta, kur saprast, vai ir jābaidās. Protams, katram ir savs braukšanas prasmes līmenis. Un vienīgais veids, kā to noskaidrot, ir pašam darot un mēģinot. Ar to vēlos uzsvērt, ka "Ziemas Aplis" var piedalīties ikviens. Ja nav ne mazākās vēlmes piedalīties, tad varu droši apgalvot, ka "Ziemas Aplis" ir arī diena, lai patīkami pavadītu laiku. Izbaudīt zie-

mas svaigo gaisu, pavadīt dienu ārā – tas vien jau ir ko vērts. "Ziemas Aplis" sniedz šādu iespēju tepat Ļaudonā. Parāļi sacensību vērošanai var satikt draugus, paziņas, just līdzī savējiem, bērni var slidināties no kalniņa. Ja paliek vēsi, ir iespēja sasildīties ar karstu tēju vai zupu. Katrs no šīs dienas var ņemt to, kas viņam šķiet tīkamāks.

Kā ierasts, dalībnieki dalījās ieskautes grupās. Vīrieši cīnījās atsevišķi FWD (automašīnas ar priekšas riteņu piedziņu), RWD (automašīnas ar aizmugures riteņu piedziņu) un AWD (automašīnas ar visu riteņu piedziņu) klasēs. Savā starpā sacentās arī dāmas un jaunieši. Dalībnieku gan bija mazāk nekā pagājušogad, bet tas nozīmēja, ka katrs dalībnieks varēja veikt divus braucienus. Tas padarīja sacensības interesantākas, jo labākos braucējus noteica, summējot abu braucienus rezultātus. Dalībnieki bija ieradušies no Ļaudonas, Madonas, Lazdonas, Cesvaines, Sarkaņiem, Degumniekiem, Jaunkalsnavas, Murmastienes, Jēkabpils, Sāvienas un pat Kokneses. Šogad trase bija ātrāka, kā arī iekļāva diezgan interesantu elementu – apgriešanās braukšanai pretējā virzienā. Manuprāt, tas bija interesanti gan dalībniekiem, gan skatītājiem, jo braukšanas tehnikas bija dažādas un neiztika arī bez kurioziem. Skanēja spēcīgas ovācijas, kad ļaudonietis Mārtiņš, iebraucis kupenā, pats izstūma savu žigulīti un ielēca atpakaļ braucošā auto, lai turpinātu sacensības. Bija arī citi dalībnieki, kam sanāca padzīvoties ārpus trases robežām. Ja pašā spēkiem ārā vairs nevarēja tikt, tad palīgā steidzās traktors. Automašīnām gan nekāda skāde netika nodarīta, jo trasi nenorobežo sasaluši sniega vaļņi. Tas panākts, sniega kārtu pastāvīgi bļietējot. Visumā sacensības ritēja raiti. Dalībnieki cits pēc cita devās trasē, lai veiktu vienu iepazīšanās apli un divus apļus ar laika kontroli. Pēc pirmajiem braucieniem dalībnieki varēja veikt savus otros braucienus, trasē dodoties apgrieztā starta secībā.

Laikā, kamēr tika apkopotī rezultāti, ikvienam bija iespēja piedalīties atrakcijā

„Mehāniķu skrējieni”. Savā starpā sacentās trīs vīrieši, kas uz laiku ripināja smagās automašīnas riepu, un trīs sievietes, kas veica to pašu distanci ar vieglās automašīnas riepu. Pēc šīs atrakcijas, gaidot rezultātus un apbalvošanu, trasē varēja vērot motociklus, kā arī tos, kuri vēl gribēja izbraukt pa kādam aplim.

Šogad katras godalgotās vietas pārstāvis saņēma īpašo, organizatoru sarūpēto, „Ziemas Aplis 2011” Ļaudonā šampanieti. Otrā vietā ieguvējiem tika pasniegtas papildu balviņas atbilstoši katrai grupai. Liels paldies jāsaka uzņēmumiem, kas sarūpēja ļoti patīkamas balvas pirmajām vietām. SIA „Rito R” vīriešu pirmajām vietām visās trīs klasēs dāvāja bezmaksas riepu komplekta montāžu, SIA „Efeja” I- pirmajai vietai sieviešu grupā dāvanu karti savā salonā. Jau otro gadu "Ziemas Aplis" atbalsta autoskola "Kadri", kas visātrākajam jauniešu ieskaitē sniedz iespēju apgūt teorētisko apmācību bez maksas. Tāpat paldies vēlos teikt SIA „Ausmupe” par sarūpētajām balvām, ar kurām apbalvojām dalībniekus, kuri trasē īpaši izcēlās. Dalībnieks, kurš trasē uzrādīja absolūti labāko laiku, saņēma "Ziemas Aplis" čempiona kreklus. Šogad šis gods tika Agrim Petkunam-Valgumam no Madonas. Lielu paldies par ieinteresētību un atsaucību sacensību sagatavošanas un organizēšanas procesā jāsaka Valdim Beļuniekam, Jānim Dreimanim, Ivaram Šumskim, Kristapam Brutānam, Kreiļu ģimenei, Ļaudonas pagasta pārvaldei un, protams, savai ģimenei, jo īpaši senčītim. Paldies visiem ļaudoniešiem, kas ieradās, un īpaši tiem, kas piedalījās.

Paldies Mārtiņam un visiem viņa atbalstītājiem, jo patiešām šajā dienā ikviens, kas to vien vēlējas, varēja atpūsties svaigā gaisā un saņemt pozitīvas emocijas.

R. Vizāne

Vairāk foto www.laudona.lv

AWD klases vīrieši uzvarētāji.

Arī šis braucamrīks palīdz sacensībās iesaka I. Smirnovs.

Saimniecībā „Krastmalas” medjamo zvēru aploks

Kopš vasaras daudziem ļaudoniešiem radās interese par vietu Upes ielas galā, kur nelielam mežiņam apkārt tika celts žogs. Arī mani tas interesēja un es jautāju Valdim Beļauņiekam, ko viņš tur taisa, kas tur būs. Viņš, protams, man neatklāja savu ideju un mērķus, bet teica, kad viss būs gatavs, tad tevi uzaicināšu. Valdis savu vārdu turēja un 22. janvārī mani uzaicināja uz saimniecības „Krastmalas” medjamo zvēru aploka atklāšanu. Ar lielu interesi devos uz aploka atklāšanu, jo arī es ļoti vēlējos redzēt, kas tajā aplokā dzīvo. Man izdevās dabā redzēt jaunās aploka iemītnieces – sieviešu dzimuma mežacūkas Zuzi un Zoju.

Paliekot bez algota darba, bijis jāsāk „kustināt smadzenes” virzienā, kas saskan ar paša interesēm. Pērn, apmeklējot Nodarbinātības valsts aģentūras kursu “Komercedarbības pamati”, laiks netika veltīti tērēts. Tika uzrakstīts biznesa plāns. Pēc idejas saskaņošanas Valsts meža dienestā Rīgā, PVD un citās instancēs darbi varēja sākties. Vienam to paveikt grūti, tāpēc palīgā nāca ģimene, brāļi, draugi. Aploka teritorija ir 4,7 ha platībā. Aplokā atrodas barotava un zvēru mājiņa. Ieguldītie līdzekļi ir tikai un vienīgi privātie, no Eiropas naudas nav ne santīma. Tas nebūs aploks, kur notiks medības. To, ko un kā šādā iezogotā teritorijā var darīt, reglamentē noteikumi. Un tas, ka mežacūkas tiks barotas tāpēc,

lai pēc tam tiktu pie gaļas, ir slimu cilvēku fantāzija, tā saka Valdis. Tas būs aploks medību suņu darba apmācībai un pārbaudēm.

Aploka atklāšanas dienā Valdi Beļauņieku sveica gan medību kolektīva biedri, gan kinologi, Latvijas Mednieku kinoloģiskās apvienības (LMKA) pārstāvji. LMKA valdes priekšsēdētājs Armands Cirsis pauž, ka apkārtnes mednieki, kam ir medību suņi, zina, ko nozīmē šāds aploks.

Lubānas mežniecības mežzinis, arī 1.pakāpes kinologs, Aldis Bondars atzina, ka tas ir apsveicami, ka Madonas novadā ir radīta tāda vieta, veidojot aploku, pie visa ir piestrādāts. Aploks domāts medību suņu apmācībai. Šāda apmācība četrkājainajiem medību palīgiem ir vajadzīga tāpēc, lai tie nezaudētu savus instinktus. Pirmās iemaņas medībām aplokā varēs iegūt arī jaunie suņi. Kamēr mežacūkas vēl ir mazas, neviens trenēt suņus, lai vērtētu to darba spējas, dzenoties pa mežacūku pēdām, aplokā vēl nelaidīs. To varēs tad, kad cūkas būs sasniegušas noteiktu svaru. Labturības prasības dzīvniekiem, arī medjajiem zvēriem, ko tura nebrīvē, ir ļoti detalizētas. Viena dzimuma cūkas ierobežotā aplokā arī savairoties nevarēs, tāpēc nav pamata bažām, ka tiks veicināta

Zvēru barotava.

Atklāšanas brīdī pie zvēru aploka.

mežacūku populācija.

Valdis Beļauņieks saka paldies brāļiem Jūlijam, Imantam, Ivaram, kuri palīdzēja taisīt aploka nožogojumu, barotavas, arī savai ģimenei – sievai Emērtai, dēliem Rūdolffam un Krišjānim.

R. Vizāne

KULTŪRAS DZĪVE

Ļaudonas kultūras namā 26. februārī pulksten 19.00 “Mans Paldies” un “Gada ļaudonietis 2010” noslēguma pasākums. Pēc svinīgās daļas balle, spēlē grupa “Dūmi”, ieeja 1,50 Ls, pēc pulksten 23.00–2,00 Ls.

Sakarā ar pārmaiņām Madonas novada kultūras pasākumu plānā “Ģimeņu vakars” tiek pārcelts uz 26. martu. Gaidām pieteikumus.

Šī gada pavasarī, Lieldienu laikā, Ļaudonas kultūras namā tiek organizēta ļaudoniešu darbu izstāde – “Manu roku darbs”. Gaidīšu jūsu darbiņus – adījumus, tamborējumus, kokgriezumus, zīmējumus un citus darbus. Neturiet sveci zem pūra! Vēlamais darbiņu iesniegšanas laiks – **18. aprīlis**.

21. maijā Ļaudonas kultūras namā tiek plānots Ļaudonas radošo ģimeņu koncerts ar savām dziesmām, dejām, skečiem, dažādu instrumentu spēlēm un citām aktivitātēm. Gatavojamies un piesakāmies līdz **10. maijam**.

INFORMĀCIJA

2011. gada 4. martā plkst.10.00 Ļaudonas pagasta pārvaldes 2. stāva zālē notiks Madonas novada pašvaldības **Zvejniecības un medību tiesību komisijas izbraukuma sēde**. Tajā tiks pārrunāti jautājumi par licencētās makšķerēšanas organizēšanu Sāvienas ezerā, izskatīti iedzīvotāju iesniegumi par zvejas limita sadali Sāvienas ezerā.

Uz sēdi īpaši aicināti makšķernieku kluba “Savieši” biedri, Sāvienas ezera pierobežas zemju īpašnieki, iedzīvotāji, kas pretendē uz tīklu limitu Sāvienas ezerā.

Ar **01.03.2011.** SIA „Madonas Ceļu būves SIA” izdara šādas izmaiņas reģionālajā vietējās nozīmes autobusu maršrutā:

MĒTRIENA–ĻAUDONA–MĀRCIENA–MADONA

No Mētrienas plkst. 04.40 (bija 05.20) Ļaudonā plkst. 04.55
Mārcienā 2 plkst. 05.15 (dzelzceļa stacija, saskaņots ar vilcienu)
Sauleskalnā plkst. 05.25.
Madonā plkst. 05.40

MADONA–MĀRCIENA–MĒTRIENA

Madona plkst.21.10
Smeceris plkst. 21.18
Sauleskalns plkst. 21.25
Patmalnieki plkst. 21.30
Mārciena 2 plkst. 21.35 (dzelzceļa stacija, saskaņots ar vilcienu)
Rusuļi plkst.21.46
Tūrmūrniece plkst. 21.46
Radziņi plkst. 21.51
Ļaudona plkst. 21.55
Cekuļi plkst. 22.00
Salas plkst.22.06
Mētriena plkst. 22.10

Autobusi pa šiem maršrutiem kursēs katru dienu.

APSVEICAM!

*Kā mazs pūpolzariņš,
Kā mazs saules stariņš,
Mirdzi saviem vecākiem!*

SVEICAM KRISTERU KRAVALI,
dzimušu 30.01.2011. vecākiem
Mikum un Dagnijai Kravaļiem.

*Gadi ir dīvaini dārgumi,
Birst tie kā ziedi no ābeles salnām.
Un šķiet, tev sētuvē viņu tik daudz,
Ka vari tos kaisīt bez skaita.*

SVEICAM

50 gadu jubilejā

Māri Iesalnieku 24. februārī

60 gadu jubilejā

Marutu Zagorsku 4. februārī

Nelliju Madžuli 9. februārī

Aivaru Kalniņu 18. februārī

65 gadu jubilejā

Zentu Stumpi 10. februārī

Viju Rukmani 12. februārī

Zentu Skuškis 28. februārī

70 gadu jubilejā

Olgu Silmanoviču 21. februārī

80 gadu jubilejā

Gaidu Avotiņu 13. februārī

Veltu Smirnovu 21. februārī

Skaidrīti Andersoni 28. februārī

*Daudz baltu dieniņu, Laimiņa,
dodi!*

*Cik grūti ticēt,
ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt.
Un tavu smaidu,
vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdī saglabāt.*

DZIDRA UBERTE
(15.07.1945. – 03.02.2011.)

3. februārī pāragri un ļoti negaidīti ap-rāvēis mūsu bijušās skolo-tājas Dzidras Ubertes dzīves pavediens. 65 gadu vecumā mūžībā aizgā-jusi Ļaudonas vidusskolas sākumskolas skolotāja. Apstājies dar-bīgais gājums cilvēkam, ko pazina un dziļi cienīja gan bijušie kolēģi, skolēni un viņu vecāki, gan tuvinieki un kaimi-ņi.

Skolotāja Dzidra paspēja vēl nosvi-nēt Ziemassvētku ģimenes lokā un pavadīt Vecgadu, kā arī apciemot savus mīļos mazbērnus, bet nežēlīgā slimība apturēja sirds pukstus, neļaujot skolo-tājai Dzidrai sagaidīt mīļākā gadalai-ka – pavasara – atnākšanu. Šoreiz izpa-lik skolotājas prieka skatiens pavasara debesīs un sniegpulkstenīšu plaukšanā, sirds gaviļēšana par pavasara palāsītēm aiz loga. Šopavasars būs citādi.... klusi un skumji.

Dzidra Uberte dzimusi un augusi Liepājas rajona Grobiņā. Pēc Grobiņas vidusskolas beigšanas 1963. gadā uz-sāk studijas Liepājas Pedagoģiskajā in-stitūtā. Valsts prakse Dzidru aizvedusi uz Cēsu rajona Drabešu internātskolu. Cēsu pusē Priekuļu lauksaimniecības

mehанизācijas tehnikuma ballē sa-staptais puisis Jānis ir palicis Dzidrai uzticīgs visus šos gadus. Pēc institūta beigšanas 1967. gadā uzsāktas darba gaitas Ļaudonas vidusskolā. Tas ir skolotājas darba mūžs pirmajā un vie-nīgajā skolā 39 gadu garumā.

Ļaudonā skolotāja aizvadījusi ak-tīvos darba gadus, mācīdama ļaudo-niešiem lasīt, rakstīt, rēķināt. Saviem audzēkņiem Dzidra Uberte sniedza atziņas: "Dzīve jāaizpilda ar labiem darbiem, gaišām domām, skaidru sir-di, mirdzošām acīm un saulainu smai-du!"

Ļaudoniešu atmiņās paliks skolo-tājas Dzidras Ubertes prasme saprast citus un uzklaut, ikdienas steigā uz-runāt un apjautāties par skolas gaitām, par veselību, par bērnu panākumiem un plāniem, kā arī īsumā pastāstīt par pensionēta skolotāja ikdienas mierīgo ritējumu.

Tikšanās brīdī no skolotājas izstaro-ja pasakains miers, optimisms, humors un neizsakāmi rāmā dzīves uztvere.

Skolotāja dzīves dažādus pārbaudī-jumus uztvēra rāmi un saprotoši, bez negatīvām domām, ar smaidu, ar sirds-mieru un ar zināmu humora devu.

Dzīves piepildījumu Dzidra Uberte atrada ikdienas darbos, rūpēs par ģi-meni, savos mazbērnos, saskarsmē ar ļaudoniešiem. Atdodama sevi citiem līdz galam un aizmirstot par sevi ...

Paldies par to Tev, **skolotāj!**

Lai rāmais gars un ģimeniskais miers, kas vienmēr staroja no Tevis, nes to arī pie Dieva!

Izsakām patiesu līdzjūtību skolotā-jas Dzidras Ubertes tuviniekiem, vēlot vieglu dusu Dieva dārzos.

Ļaudonas vidusskolas kolektīvs

SLUDINĀJUMI

Piedāvāju 3 metrīgu alkšņa malku pirtīm, privātmājām.
Piegade ar kokvedēju, uzmērīšanas koeficients 0,6.
Cena ar piegādi Ls 15,- kubikmetrā, kravā ir 40 kubikmetri.
Telefons 29295954,
e-pasta adrese: malka42@inbox.lv

Pārdodu gaiļus dzīvei.
Interesēties pa t. 64823610,
mob.t. 22005277

LĪDZJŪTĪBA

*Mēs klusējot paliekam...
Vēji šalko un mierina mūs,
Bet Jūsu vieta,
Kas bija šai dzīvē,
Ir, bija un vienmēr būs.*

Skumstam par **DZIDRAS UBERTES** aiziešanu mūžībā un izsakām līdzjūtību tuviniekiem.

6. un 10. klases audzēkņi, viņu vecāki un audzinātājas.

SĒRU VĒSTS

*Dvēselei nevajaga
Trepju kāpti debesīs:
Atnāks Dieva eņģeļi,
Uznesīs rociņā.
(L.t.dz.)*

Mūžības ceļā aizgājusi:

DZIDRA UBERTE
03.02.2011. 65 gadu vecumā.

Patiesa līdzjūtība tuviniekiem.

ĻAUDONAS PAGASTA PĀRVALDES IZDEVUMS

Izdevējadrese: Ļaudonas pagasta pārvalde, LV 4862, Madonas novads, Reģ. apl. Nr. 1426.
Redaktore: Ruta Vizāne. Redkolēģija: Lilija Jakubjaņeca, Lidija Kaufelde, Ināra Krasnova, Gundega Apša. Redaktores tālrunis: 64860896.
Iespiests SIA MADONAS POLIGRĀFISTS, Madonā, Saieta lauk. 2, LV 4801, Madona
Pas. Nr. 100993. Metiens 500 eks. Datorsaikums. Ofsetiespiedums. Avīzi var lasīt internetā: www.laudona.lv
Iznāk vienu reizi mēnesī. Materiālus avīzei iesniegt līdz katra mēneša 5. datumam.